

dre love, som regulerer forhold, der løbende udvikler sig. Som eksempel kan nævnes »god revisorskik« i revisorlovgivningen, »god revisionskik« i årsregnskabsloven og »god advokatskik« i retsplejeloven.

Kravet om at tilrettelægge og udføre bogføringen under hensyn til virksomhedens omfang og art indebærer, at kravene til den bogføringspligtige afhænger af virksomhedens størrelse, antallet af transaktioner og transaktionernes økonomiske omfang. Også andre forhold kan være af betydning. Heraf følger, at meget små virksomheder ikke er forpligtet til at tilrettelægge deres bogføring på helt samme systematiske måde som større virksomheder. F.eks. behøver den lille virksomhed ikke nødvendigvis samme omfang af interne kontroller, ligesom beskrivelser af bogføringen som følge af et forholdsvist enkelt system ofte kan holdes på et absolut minimum.

For meget små virksomheder kræves derfor på baggrund af art og omfang ofte ikke mere end, hvad der er nødvendigt for at kunne opstille og dokumentere skatteopgørelsen og momsregnskabet. For disse virksomheder, hvoraf enkelte ikke tidligere har været omfattet af bogføringslovgivningen, vil forslaget derfor normalt ikke medføre væsentlig øgede krav.

Forslagets § 6, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at den bogføringspligtige skal etablere et tilfredsstillende bogføringsmiljø med nødvendige interne kontroller til sikring mod, at regnskabsmaterialet bevidst eller ubevidst forsvinder.

I forslagens § 6, stk. 2, som er overtaget fra den nugældende bekendtgørelse, bestemmes, at rettelser i regnskabsmaterialet skal dokumenteres. Rettes allerede foretagne registreringer, skal det ske ved særskilte rettelsespостeringer. Dette er allerede i dag praksis i langt de fleste velindrettede edb-bogførings-systemer. Rettelsespостeringen skal dokumenteres ved et internt bilag, der som minimum henviser til den oprindelige fejlpostering med angivelse af fejlårsag og type.

Foretages rettelser i systembeskrivelser, f.eks. i forbindelse med omlægning af forretningsgange m.v., skal det være muligt at se, hvilke ændringer der konkret er foretaget og på hvilket tidspunkt de pågældende ændringer er foretaget.

Forslaget hindrer principielt ikke, at interne bilag og beskrivelser af bogføringen føres på et andet sprog end dansk. Kravet om god bogføringsskik tilsiger imidlertid, at den bogføringspligtige og de daglige brugere af bogføringssystemerne skal kunne forstå og benytte beskrivelserne. Desuden er det et krav, at myndighederne uden nævneværdige vanskeligheder skal kunne forstå det sprog, der benyttes. Der henvises her til forslagens § 14.

Til § 7

Forslagets § 7, stk. 1, 1. pkt., kræver, at alle transaktioner registreres nøjagtigt i bogføringen. Ordet »transaktion« skal forstås bredt. Ved en sådan forstås såvel en handling som et forhold af økonomisk betydning for virksomheden. Også rent regnskabsmæssige dispositioner, som f.eks. af-, ned- og opskrivninger af aktiver samt renteberegninger, anses som transaktioner. Andre eksempler på transaktioner er køb og salg, lønafregninger, konstaterede tab på debitorer, likvide bevægelser, optagelse af lån og indfrielse af gæld. Også skattemæssige dispositioner kan være transaktioner. Bestemmelsen må ses i lyset af kravet om transaktionsspor i forslagens § 8, stk. 1, hvorefter alle regnskabs poster skal kunne opløses i registreringer, der skal kunne følges til regnskabet.

Ændringer i stamdata, f.eks. ansættelsesforhold for ansatte, kreditoroplysninger m.v., anses ikke i sig selv for transaktioner, der skal registreres. Imidlertid kan ændringer i disse oplysninger indebære, at den bogføringspligtige skal ændre sin systembeskrivelse efter § 14.

Forslaget hindrer ikke, at registreringerne foretages fra en terminal i udlandet, blot regnskabsmaterialet - herunder beskrivelser af registreringssystemet - opbevares i Danmark og er tilgængeligt her. Se dog forslagens § 12, som tillader opbevaring af dele af regnskabsmaterialet i udlandet.

Transaktioner skal registreres i bogføringen snarest muligt, efter at de forhold, der er grund til registreringerne, foreligger, jf. forslagens stk. 1, 2. pkt.

Forslagets stk. 1, 3. pkt., giver mulighed for, at f.eks. mindre torvesalgspladser ikke skal registrere hver eneste salgstransaktion, men kan opføre salget indirekte, når dagen er omme. Denne særregel er derfor en præcisering af, at registreringer skal foretages under hensyn til virksomhedens art og omfang, jf. også forslagens § 6.

På tilsvarende måde tilsiger udtrykket »art og omfang« i forslagens § 6, at f.eks. købs- og salgstransaktioner i visse tilfælde kan registreres på betalingstidspunktet, jf. også den nugældende bogføringsbekendtgørelses § 6, stk. 2. Dette er især aktuelt i virksomheder, hvor der er kort tid mellem køb/salg og selve betalingen. Vælger den bogføringspligtige denne metode for registrering af købs- og salgstransaktioner, skal metoden benyttes konsekvent, så det sikres, at alle transaktioner af samme art registreres efter samme mønster.

Registreringsmetoden skal efter forslagens § 7, stk. 2, sikre den tidsmæssigt kronologiske rækkefølge i registreringerne. Disse skal henviser til de tilhørende bilag og indeholde oplysninger om f.eks. registre-